

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny **(705)**

Wspólne posiedzenie
Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji (76.)
oraz Komisji Ustawodawczej (153.)
w dniu 16 lutego 2009 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (druk senacki nr 451, druki sejmowe nr 1393, 1612, 1612-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 20 minut 39)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Stanisław Piotrowicz)

Przewodniczący Stanisław Piotrowicz:

Dobry wieczór państwu.

Otwieram posiedzenie połączonych Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz Komisji Ustawodawczej.

W imieniu własnym i pana wiceprzewodniczącego Komisji Ustawodawczej serdecznie witam zaproszonych gości. Witam pana ministra Zbigniewa Wrone, panią Grażynę Stanek, prokurator z Departamentu Legislacyjno-Prawnego w Ministerstwie Sprawiedliwości, oraz pana Jacka Krawczyka, wiceprezesa Rządowego Centrum Legislacji. Bardzo serdecznie witam panów senatorów, panią mecenas z Biura Legislacyjnego, panie z sekretariatów obydwu komisji.

Przedmiotem dzisiejszego posiedzenia jest omówienie zmiany ustawy – Kodeks postępowania karnego. Ustawa została przyjęta przez Sejm w dniu 12 lutego 2009 r.

Bardzo proszę pana ministra Wrone o krótkie przybliżenie problematyki zmian.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości
Zbigniew Wrona:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Chciałbym tylko zauważyć, że z formalnego punktu widzenia to pan prezes Krawczyk reprezentuje rząd. Ja jestem tu dzisiaj obecny z racji tematyki projektu i nie chciałbym panu prezesowi zabierać wiatru z żagli.

Przewodniczący Stanisław Piotrowicz:

Bardzo proszę, Panie Prezesie.

**Wiceprezes Rządowego Centrum Legislacji
Jacek Krawczyk:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Rzeczywiście w tej kwestii sytuacja była taka, że zgodnie z danym Rządowemu Centrum Legislacji upoważnieniem premiera do przygotowywania projektów wyko-

nujących wyroki Trybunału Konstytucyjnego to Rządowe Centrum Legislacji przygotowało pierwotną wersję projektu. Dotyczyła ona tylko art. 263, a mianowicie kwestii zbiegu tymczasowego aresztowania z wykonywaną karą pozbawienia wolności. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 10 czerwca 2008 r. uznał, że dotychczasowa regulacja w tym zakresie jest niezgodna z konstytucją. Przede wszystkim chodziło o – mówię to w dużym skrócie – pominięcie kontrolnej funkcji sądów apelacyjnych przy przedłużaniu tymczasowego aresztowania w tego typu sprawach, to znaczy wtedy, kiedy osoba, w stosunku do której stosowano tymczasowe aresztowanie, odbywała już karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie. W międzyczasie zapadł inny wyrok Trybunału Konstytucyjnego, który dotyczył kwestii zatrzymania i przymusowego doprowadzenia osoby podejrzanej, czyli art. 247 §1 k.p.k. Trybunał uznał dotychczasowe brzmienie tego artykułu za niezgodne z konstytucją, głównie z uwagi na to, że przepis ten nie zawierał przesłanek będących podstawą do zastosowania zatrzymania i przymusowego doprowadzenia osoby podejrzanej. Ten wyrok Trybunału był tak naprawdę zrealizowany przez ministra sprawiedliwości w innym projekcie, który jest obecnie procedowany w Sejmie; to był druk sejmowy nr 1394. Jednak z uwagi na upływ terminu, a właściwie z uwagi na wejście w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego, które według nas następuje 20 lutego, chociaż Biuro Legislacyjne przedstawiło pogląd, że 19 lutego, trzeba było przyspieszyć prace dotyczące wykonania tego drugiego orzeczenia. W związku z tym na etapie prac sejmowych z dużej nowelizacji przygotowanej przez ministra sprawiedliwości jeden przepis został w pewnym sensie wyjęty i włożony do projektu przygotowanego i pilotowanego przez Rządowe Centrum Legislacji. Dotyczy to art. 247.

Zachodziło jednak dosyć duże prawdopodobieństwo, iż nie uda się zakończyć całej procedury legislacyjnej przed dniem 20 lutego. Jeżeli przekroczylibyśmy ten termin, to wtedy straciłby moc §1 art. 247. Zgodnie z zasadami legislacji albo, inaczej mówiąc, zasadami tworzenia dobrego prawa w tym miejscu nie powinno się już umieszczać żadnego nowego brzmienia, jako że pewna jednostka redakcyjna znika z obrotu prawnego. Żeby zapobiec takiej sytuacji, na etapie prac sejmowych zaproponowano trochę inne rozwiązanie legislacyjne. Mianowicie nadano nowe brzmienie całemu art. 247, mimo że tak naprawdę nie było konieczności zmiany ani §2, ani §3. Ale żeby uniknąć pewnej hipotetycznej, choć dosyć realnej, sytuacji, że §1, do którego są odesłania w innych przepisach i ustawach, zniknie z obrotu prawnego i nie będziemy mogli umieścić w nim nowych zapisów, dokonano tego zabiegu legislacyjnego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Stanisław Piotrowicz:

Serdecznie dziękuję.

Czy któryś z panów senatorów chciałby zadać pytanie?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Dziękuję bardzo.

Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi?

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandylis:**

Nie, dziękuję.

Przewodniczący Stanisław Piotrowicz:

Otwieram dyskusję.

Czy któryś z panów senatorów chciałby zabrać głos w dyskusji na temat proponowanych zmian?

Wydaje się, że nowelizacja nie zmienia w bardzo istotny sposób brzmienia przepisu, wyposaża go tylko w przesłanki tego, kiedy decyzja prokuratora jest uzasadniona, a więc doprecyzowuje brzmienie §1 art. 247. Wydaje się, że nie budzi to większych kontrowersji. Z tego też powodu, jak sądzę, panowie senatorowie nie zamierzają zabierać głosu. Sprawa jawi się jako oczywista i, co najistotniejsze, bardzo paląca.

(Senator Krzysztof Piesiewicz: Czy mógłbym...)

Proszę bardzo, Panie Senatorze. Widzę, że chyba tymi słowami sprowokowałem wypowiedzi.

Senator Krzysztof Piesiewicz:

No nie. Ja tylko gwoli wyjaśnienia, bo nie mam przed sobą kodeksu. Oczywiście ten art. 247 nie stoi w sprzeczności z zatrzymaniem in flagranti, prawda? To jest zupełnie inna sytuacja.

Przewodniczący Stanisław Piotrowicz:

Nie, to dotyczy kwestii, kiedy prokurator może wydać policji polecenie zatrzymania.

(Senator Krzysztof Piesiewicz: To znaczy to jest taka sytuacja, że sprawa jest w toku, jest już...)

Dodano dokładnie tylko takie brzmienie, Panie Senatorze...

(Senator Krzysztof Piesiewicz: Tak, tak.)

Dodano tylko zapis mówiący, kiedy może wydać polecenie: „jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że nie stawi się ona na wezwanie w celu przeprowadzenia czynności procesowej ...

(Senator Krzysztof Piesiewicz: Tak, lub...)

...albo jeżeli zachodzi potrzeba niezwłocznego zastosowania środka zapobiegawczego”.

(Senator Krzysztof Piesiewicz: Tak jest.)

Tak więc tylko te przesłanki zostały dodane do wcześniej już istniejącego...

(Senator Krzysztof Piesiewicz: Tak, wszystko jasne.)

Senator Bohdan Paszkowski:

Powiem tylko, że my już chyba się zajmowaliśmy tą materią jako własną inicjatywą, o ile dobrze pamiętam. Wtedy znaleźliśmy podobne rozwiązania, tak że mamy to już chyba w miarę przedyskutowane.

Przewodniczący Stanisław Piotrowicz:

Wobec tego nie pozostaje mi nic innego, jak poddać ustawę pod głosowanie.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem ustawy? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Kto z panów senatorów będzie sprawozdawcą? Skoro nie widzę chętnych, to pewnie mnie przypadnie to w udziale.

Kto z panów senatorów jest za tym, żebym był sprawozdawcą? (6)

(Głos z sali: Wszyscy są za.)

Dziękuję bardzo.

Wobec wyczerpania porządku obrad dzisiejszego posiedzenia, zamykam posiedzenie.

Dziękuję wszystkim państwu za udział w posiedzeniu, w szczególności zaproszonym gościom, i bardzo przepraszam za opóźnienie, które było spowodowane nie funkcjonowaniem Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, ale przedłużającym się posiedzeniem Komisji Ustawodawczej. Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 20 minut 50)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 6 egz.

ISSN 1643-2851